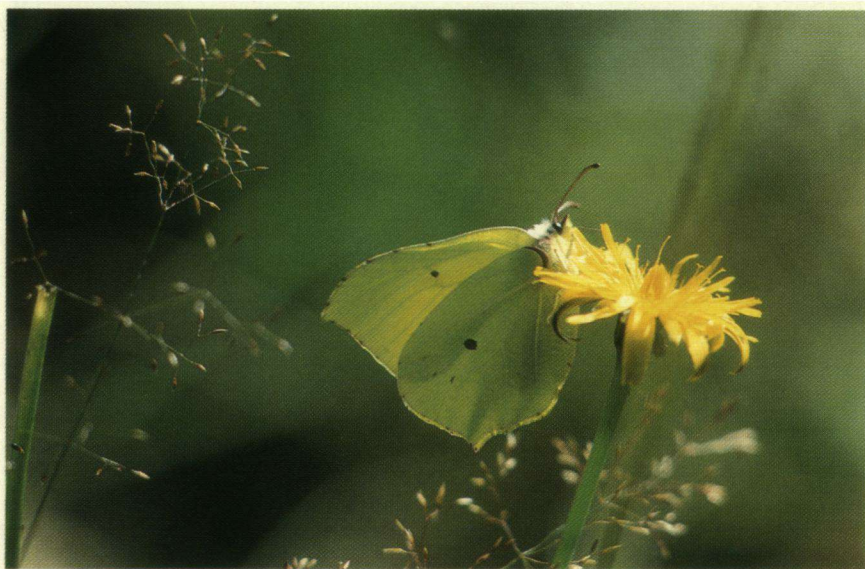

Als wij aan vlinders denken, denken wij in kleur. Aan hun kleur danken verschillende vlinders ook hun naam. Wij kennen de diverse witjes, de blauwtjes en het Groentje. De hoofdperson van dit portret zou eigenlijk wel "Geeltje" mogen heten, maar dat klinkt wat poenig. Wij noemen hem echter Citroenvlinder of kortweg Citroentje. We treffen deze vlinder aan op het etiket van Spa-citroen: dat suggereert puur natuur... Ook heeft de Citroenvlinder model gestaan voor het Engelse woord "butterfly".

foto: Hans Smeenk

Zodra in februari of maart de eerste zachte voorjaarsdagen zijn aangebroken waarop wij zonder jas de tuin in lopen, zie je ze weer: die botergele fladderaars. Vooral in lichte bossen en struwelen maar ook in tuinen en plantsoenen tot midden in de stad. Het zijn de mannetjes van de Citroenvlinder, de vrouwtjes verschijnen pas enkele weken later. Gedurende de winter zaten ze verscholen tussen de bladeren van de 'evergreens', misschien wel bij u tussen de Klimop. Met dichtgevouwen vleugels lijken ze ook

sprekend op een blad; niet op een dor - zoals de Gehakkelde aurelia - maar op een groen blad: de kleur, de vorm, de aders geprononceerd tot nerven, inclusief dat bruine roestvlekje om dit alles nog verder te perfectioneren.

De bovenzijde van zijn vleugels zien we in de natuur alleen tijdens zijn vlucht; verder in boeken, op platen en in het museum bij de vlinder in opgeprikte staat. In rust en nectardrinkend zijn de vleugels altijd dichtgeklapt. Zelfs tijdens het zonnen zit hij als een door slagzij getroffen zeilscheepje schuin, soms bijna omgeslagen in het gras. Slechts tijdens het voorspel van de paring opent het vrouwtje steeds even haar vleugels en gunt zij ons -- of eigenlijk haar man -- even een blik op de bovenzijde van haar vleugels, al zal het hierbij wel meer om geuren dan om kleuren gaan.

Lang leven

Vlinders leven in het algemeen slechts kort, althans in hun volwassen stadium. Wat dat betreft vormt de Citroenvlinder een uitzondering en mag gerust een grijsaard onder de dagvlinders worden genoemd. In het begin van de zomer kruipen ze uit de pop. We treffen hen dan nectardrinkend aan op de bloemen van de Buddleja, distels, Kattestaart en Koninginnekruid. Paren is er voorlopig nog niet bij. Mogelijk houden ze een korte zomerslaap. Om energie te sparen voor hun lange leven? Want als je slaapt, dan slijt je niet.

In de herfst gaan ze in echte winterrust. Om in het vroege voorjaar weer als eersten te verschijnen. Dan pas vindt ook de paring plaats en legt het wijfje haar langwerpige eitjes afzonderlijk aan de onderzijde van de jonge blaadjes van Wegedoorn of Sporkehout. In mei zullen de meeste Citroenvlinders ondertussen wel gestorven zijn, elf maanden oud! Eventjes moeten we het zonder hen stellen. Maar rupsen groeien snel en ook het popstadium duurt slechts kort. In juni komen de eerste Citroentjes alweer uit: de nieuwe generatie. Zij hebben dan nog een lang leven voor de boeg, bijna een jaar...

En vlinders die zo lang te leven hebben, mogen 's zomers best wel even een tukje doen!

